

παλλομένης καρδίας και κεφαλῆς τετραγμένης, ἔκρουσε τὴν θύραν, ἀλλὰ τόσον ἐλαφρῶς, ὥστε ἡ Σωσάννα δὲν τὸν ἤκουσεν. Περιέμεινεν ἡμῖς περίπου λεπτόν, καὶ ἰδὼν ὅτι οὐδεὶς ἀπεκρίνετο, ἔκρουσε καὶ δεύτερον, ἀλλὰ τὴν φοράν ταύτην σφοδρότερον, ὥστε ὁ παραχθὴς κρότος ἀντήχησε καὶ ἐν τῇ καλύβῃ καὶ ἐν τῷ δάσει.

Ἀσθενὴς θόρυβος καὶ ἐλαφρὰ κίνησις ἠκούσθησαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς καλύβης, εἶτα ἐλαφρὸν βῆμα ἐπλησίασεν εἰς τὴν θύραν. Φωνὴ δέ, σχεδὸν ἀδιάκριτος ἐκ τοῦ φόβου, ἠρώτησεν :

— Ποῖος εἶναι ;

— Ἀνοίξατε . . . ἐπιθύρῃσεν ὁ κόμης.

— Ν' ἀνοίξω !.. εἰς τοιαύτην ὥραν !.. ὦ ! τραβᾶτε τὸν δρόμον σας καὶ ἀφίστατέ με ἡσυχῇ.

— Ἀνοίξατε, παρακαλῶ, δεσποινίς Σωσάννα . . . ἐπανάλαβεν ὁ κόμης.

— Ἀλλὰ σεῖς, ὁ ὁποῖος ἐπιμένετε τόσον νὰ ἔμβετε, ποῖος εἰσθε ;

Ὁ κόμης ἐδίστασεν ν' ἀπαντήσῃ. Ἀλλ' εὐθὺς ἐνόησεν ὅτι ἂν ὑπῆρχεν ἐλπίς νὰ ἴδῃ ἀνοιγομένην τὴν θύραν, ἡ ἐλπίς αὕτη ἐνέκειτο ἀκριβῶς εἰς τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἀληθοῦς ὀνόματός του. Ὅθεν :

— Εἶμαι ὁ κόμης Δεβεζαί . . . ἀπήντησεν.

— ὦ ! Θεέ μου ! . . . ἀνέκραξεν ἡ νεανίς . . . Εἶναι τοῦτο δυνατόν ;

— Σὰς δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου. Ἐπῆλθον στιγμαί τινες σιγῆς. Ἀναμφιβόλως ἡ Σωσάννα ἐσκέπτετο τί νὰ πράξῃ. Ἀλλ' αἶφνης ἀπήντησεν :

— Κύριέ μου, ἡ πτωχὴ αὕτη καλύβη, ὅπου κατοικῶ, εἶναι ἰδική σας, διότι ὁ δυστυχὴς μου πατέρας, ὁ ὁποῖος ἦταν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας, τὴν ἔκαμεν εἰς τὴν γῆν σας καὶ μετὰ τὰ ξύλα σας . . . Χρεωστῶ εἰς σὰς ὑπακοήν, κύριέ μου, καὶ θὰ ἐπροτιμοῦσα νὰ ψυμοζήτῃσα παρὰ νὰ λείψω ἀπὸ τὸ σέβας ὅπου σὰς ἀρμόζει. Ἀλλὰ μοῦ ζητεῖτε νὰ σὰς ἀνοίξω τὴν θύραν εἰς τοιαύτην ὥραν, ἐνῶ εἶμαι μονάχη, καὶ τοῦτο ὑπερβαίνει πολὺ, ὅ,τι ἔμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ κανεὶς ἀπὸ μίαν τιμίαν κόρην. Μὴ θυμώσετε λοιπόν, καὶ μὴ κακιώσετε μαζί μου, κύριέ μου, ἂν δὲν σὰς ὑπακούω . . . Λυποῦμαι πολὺ . . . ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ σὰς ἀνοίξω . . .

[Ἐπεται συνέχεια].

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΣ

Χ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΑΝΔΕΡΣΕΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΝΕΥ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ἑσπέρα δεκάτη τετάρτη.

— Χθές, ἤρχισε πάλιν τὴν διήγησίν της ἡ Σελήνη, ἔβλεπον διὰ τῶν παραθύρων ἐντὸς τοῦ γραφείου διευθυντοῦ μεγάλῃς τινὸς Ἐφημερίδος, δὲν ἐνθυμοῦμαι ὅμως ἀκριβῶς ποίας γερμανικῆς πόλεως. Ἦτο τοῦτο πλουσίως διακεκοσμημέ-

νον, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐκ ξύλου καρυῆς γραφείου, ὅπερ ἦτο κατὰφορτον βιβλίων καὶ ἐφημερίδων ἀναμῖξ ἑρριμένων, εὐρίσκοντο καὶ δύο καινουργῇ μικρὰ βιβλία, δύο νέων συγγραφέων, ἅτινα ἐπρόκειτο νὰ ἐκτιμηθῶσιν.

Πέριξ τοῦ διευθυντοῦ, ὅστις ἡσχολεῖτο γράφων, ἐκάθηντο νέοι τινες δημοσιογράφοι πρὸς ἓνα ἐκ τούτων ἀποτεϊνόμενος τῶρα ὁ διευθυντής,

«Λοιπόν», τῷ λέγει, «τί λὲς δι' αὐτὸν ἐδῶ ;»

«Χμ», τοῦ ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, ὅστις ἐπίσης ἡσχολεῖτο εἰς τὴν φιλολογίαν, «δὲν εἶναι καὶ ἀσχημον. καὶ μὲν ἔχει ὀλίγην πολυλογίαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ γράψας εἶνε πρωτόπειρος καὶ ἐπομένως συγχωρεῖται. χμ ! ἐννοεῖται ὅτι οἱ στίχοι ἠδύνατο νὰ γείνουν πολὺ καλλιτέροι· ἐν γένει οἱ συλλογισμοὶ καὶ ὁ συνειρμὸς ἔχουν τὰς ἐλλείψεις των, ἀλλ' ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ ἦνέ τις καὶ ἐπιεικὴς μετὰ τὸν νέον μουσολήπτον, ἀφ' ἑτέρου ὅμως εἶνε ἀρκετὰ καλὸς κριτικὸς, εἶνε αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐπέφερε ἀρκετὰ καλὰς κρίσεις εἰς τὸ ἔργον ἐκεῖνο, ὅπερ πρό τι-νος καιροῦ ἐδημοσίευσεν, δηλαδὴ τῶν Φαντασιῶν ἐπὶ τῆς οἰκιακῆς ζωῆς ! . . .»

«Ἀλλὰ τότε, φίλε μου», τὸν διέκοψε ἄλλος τις δημοσιογράφος, «τότε σὲ βεβαιῶ ὅτι δὲν εἶνε παρὰ ἓνας μεγάλος γαϊδαρός, διότι ἐπὶ τέλους μετριότης δὲν εἰσχωρεῖ εἰς τὴν ποίησιν· ἢ νὰ εἶσαι ἢ νὰ μὴν εἶσαι, χμ ! τί θα 'πῇ αὐτό . . .»

«Τὴν δυστυχισμένην τὴν θεία του», προσέθεσεν ἄλλος τις, «καὶ αὕτη ἔχει τὴν καλλιτέραν ἰδέαν δι' αὐτὸν . . .»

Καὶ οὕτω ἐξεφύοντο ἐκεῖ αἱ πλέον ἀντιθετοὶ καὶ παράδοξοι κρίσεις μέχρις ὅτου ὁ διευθυντής ἤρχισε νὰ γράφῃ.

Ἀναμφισβητήτως εἶνε ἀρκετὰ εὐφυὴς . . . αἱ σκέψεις του καὶ ὁ συνειρμὸς τῶν ἰδεῶν του χωλαίνουν κάπου κάπου, παρὰ βλαβερὰ σελ. τρίτην § 5. Ἐπίσης λάθος ἀρκετὰ σοβαρὸν διαφαίνεται εἰς τοὺς συλλογισμοὺς τοῦ ἔκτου κεφαλαίου κτλ. . .

«Τί νὰ σοῦ εἶπω, ἐξηκολούθησεν ἡ Σελήνη, ἐδαρύνθη νὰ τοὺς βλέπω καὶ διὰ τοῦτο ἐπορεύθη εἰς τὴν θείαν τοῦ συγγραφέως, ὅπου ὁ νεαρός της ἀνεψιὸς δὲν ἐπρόφθανε νὰ ἀκούῃ τὰ συγχαρητήρια τῶν προσκεκλημένων· ἡγάλλετο, ὁ ἄμμιος, ἡ δὲ θεία του δὲν ἐκρατεῖτο πλέον ἀπὸ τὴν χαράν.

Ὁ ἄλλος ὅμως συγγραφεὺς, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ διευθυντής οὐδὲν ἐξέφρασεν, ἐκάθητο μελαγχολικὸς παρὰ τὸ παράθυρον.

Ἡ κοινὴ γνώμη ἐχαρκτηρίσεν τὸ πρῶτον τοῦ ἔργου ὡς παράτολμον καὶ λίαν ἀπομεμακρυσμένον τοῦ φυσικοῦ· διὰ τοῦτο ὁ δυστυχὴς ἐλυπεῖτο.

Πλησίον τοῦ ἐκάθητο ἡ μικρὰ ἀδελφὴ του, ἥτις προσεπάθει νὰ ἀναγνώσῃ τὸ ἔργον του, ἀλλὰ δὲν κατῴρθου παρὰ νὰ συλλαβίσῃ τὸ ὄνομά του.

Χ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κυρίας Ἐλευθερίας Σταμπάδου, Ἑλένης Βούλγαρη καὶ κ. Θ. Θεοδωρίδου, Γ. Μάργαρη, Κωνστ. Λεονταράκη, Ἰω. Σωμερίτη καὶ, Στυλιανὸν Σάγιαν-νην, Ἐμμ. Παρουδάκη, Γεωρ. Φωτιάδην, Δ. Φαμελιάρη. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Πάνου Ε. Κοντογούρη. «Ἑλλην. Βιβλιοθήκη» θὰ λαμβάνετε, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας, τεύχη 5. Ἀἰτησίς σας διεβιάσθη, ἐγένετο δ' ἀσμένως δεκτή. — κ. Ι. Π. Ἐνταῦθα. Καὶ τὰ τρία, καθόσον γνωρίζομεν, δὲν μετεφράσθησαν. Διὰ τὰ λοιπὰ ἀδυνατοῦμεν ν' ἀπαντήσωμεν, ὡς ἐκ τῆς πληθύς τῶν μεταφρασθέντων ἔργων τοῦ μυθιστοριογράφου. — κ. Π. Χριστοδούλου. Ἐνεγράφη ὁ κ. Κ. Γαλάτης, πρὸς ὃν ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 385. Ἀποδείξεις αὐτοῦ ἀπεστάλη. — κ. Λαουταρίδην καὶ Τάξιν. Ἀποδείξεις συνδρομητῶν καὶ φύλλα ἐκ τοῦ ἀριθ. 416 μέχρι 448 ἀπεστάλησαν, ἐπίσης καὶ τοῦ πληρώσαντος τὴν συνδρομὴν τοῦ κ. Ἰω. Βυζίου. — κ. Χρήστον Σωρίαν. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Γραμματόσημον ἐλήφθη. — κ. Ἀθ. Στοράρη. Ἀπεστάλησαν, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. — κ. Ἐμ. Βεκιερέλλη. Ἐλήφθησαν. Ἐγράψαμεν. — κ. Σ. Ἀντύπαν. Λογαριασμὸς ἐλήφθη. Ἐγράψαμεν. — κ. Ἀντ. Λαδιανόν. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀριθμοὶ ἀμφοτέρων ἀπεστάλησαν. Ἐγράψαμεν.

Ἡ ἐν Σμύρνη γενικὴ ἀντιπροσωπεία τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἀνετέθη τοῖς κκ.

Λαουταρίδην καὶ Τάξιν.

πρὸς οὓς, παρακαλοῦνται. ν' ἀποτείνωνται οἱ κκ συνδρομηταὶ ἡμῶν, οἱ μὴ λαμβάνοντες τακτικῶς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα». Τοῖς ἰδίους ἀνετέθη ἡ εἰσπραξίς τῶν συνδρομῶν καὶ ἡ ἐγγραφὴ νέων συνδρομητῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

Εὐρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν :

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΑΡΕΡΓΑ

Θ ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ

Α'

ΝΑΘΑΝ Ο ΣΟΦΟΣ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ γερμανικοῦ

Μετὰ εἰκονογραφίῶν.

—

Τιμᾶται δραχ. 3 (ἐλεύθ. ταχυδρ.) ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς 5.

Β'

ΤΑ ΚΡΗΤΙΚΑ

Φῶτα Ἀλκαῖκα.

—

Τιμῶνται δρ. 1 (ἐλεύθ. ταχυδρ.) ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς 2.

ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΔΩΔΕ

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΓΑΜΟΣ

Τιμᾶται δρ. 1,50 (ἐλεύθ. ταχυδρ.).